

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **P. Č.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Denisou Neumannovou, Jateční 6, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, Závodní 88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí ze dne 1. 8. 2024, čj. KK/1960/DS/24-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 12. 2024, čj. 17 A 14/2024-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl jako provozovatel vozidla potrestán za to, že řidič jeho vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h. Proti rozhodnutí o přestupku podal žalobce odvolání, to však žalovaný krajský úřad zamítl. Krajský soud poté zamítl i jeho žalobu.

[2] Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (*stěžovatel*) brání kasační stížností. Ta je tvořena hlavně převzatým textem žaloby, na několika místech doplněným novými pasážemi.

[3] V této přestupkové věci rozhodovala před krajským soudem specializovaná samosoudkyně, a NSS tak nejprve zkoumal, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.; usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11 a 12). Protože tomu tak není, odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou.

[4] Stěžovatel neuvedl, proč považuje svou kasační stížnost za přijatelnou. Nevymezil právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou správní soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit judikaturu. Ani výslovně netvrdil, že se krajský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že hrubě pochybil při výkladu práva.

[5] Kasační námitky směřují podle svého obsahu k tomu, že krajský soud nesprávně vyložil právo, případně že se žalobními argumenty nezabýval dostatečně. NSS ale nic takového nezjistil.

[6] Částečně je kasační stížnost nepřipustná, protože stěžovatel v ní jen doslovně opakuje své žalobní námitky (usnesení ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Částečně je nepřipustná z toho důvodu, že přináší nové argumenty, které naopak v žalobě v žádné podobě nezazněly (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), a na které tak krajský soud nemohl nijak reagovat. To se týká jednak stručných námitek, podle nichž ve správním spisu chybí protokol o provádění důkazů a ze správního rozhodnutí není jasná povaha přestupku (zda šlo o jednotlivý útok, trvající přestupek nebo pokračující přestupek), resp. s tím spojený běh promlčecí lhůty či lhůt. Jednak se to týká i celého nového odstavce, v němž stěžovatel tvrdí, že mu magistrát neumožnil vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. (Jen pro úplnost ale soud dodává, že správní spis tuto námitku vyvrací. Magistrát zaslal výzvu k seznámení s podklady dne 15. 4. 2024 a stěžovatel si ji také hned vyzvedl ve své datové schránce. Na výzvu stěžovatel nereagoval a i v odvolacím řízení zůstal pasivní. K věci se po celou dobu nijak nevyjádřil ani nenavrhl, jak by případně měly správní orgány doplnit skutková zjištění.)

[7] Krajský soud nepochybil ani při hodnocení otázek, k nimž směřují zbylé námitky.

[8] Stěžovatel v žalobě namítl jak nedostatek vstupního vzdělání úřednice magistrátu, která jeho věc projednávala, tak to, že si úřednice neprohlubuje kvalifikaci, jak jí ukládá zákon. Krajskému soudu teď stěžovatel vytýká, že vypořádal jen námitku nedostatku vzdělání, zatímco otázku prohlubování kvalifikace nechal stranou. Podle NSS ovšem krajský soud správně – a souhrnně – řekl, že stěžovatel ke svému tvrzení neuvedl žádné konkrétní okolnosti či důkazy a že ze správního spisu takové podezření neplyne. K tomu lze jen dodat, že námitka *nedostatečného prohlubování kvalifikace* určité úřednice není vůbec s to zpochybnit zákonnost správního rozhodnutí, které taková úřednice vydala.

[9] Krajský soud v souladu se zákonem rozhodl věc bez jednání. Stěžovatel sice v žalobě uvedl „*požaduji nařízení jednání, kde požaduji provedení všech důkazů a předvolání všech svědků*“, ale na následný výslovný dotaz soudu odpověděl už přesněji. Sdělil, že si přeje být přítomen u jednání, při němž by soud prováděl dokazování; a naopak že souhlasí s rozhodnutím bez jednání, pokud soud nehodlá dokazovat. Krajský soud dokazování neprováděl, proto nařízení jednání nebylo třeba.

[10] Stěžovatel nadále trvá na tom, že vozidlo mohlo způsobit dopravní nehodu [tím zpochybňuje jednu ze zákonných podmínek pro vznik odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu (č. 361/2000 Sb.)]. Fotografie vozidla na vjezdu do měřeného úseku a při výjezdu z něj prý neprokazují, že vozidlo nemohlo způsobit nehodu: nemuselo se totiž s ničím střetnout, případně i při střetu mohlo zůstat nepoškozené a řidič vozidla nemusel provozovateli o nehodě říct. I zde se krajský soud vyjádřil dostatečně. Fotografie jsou obvyklým dokladem o tom, že vozidlo plynule projelo určitým úsekem bez překážek a zdržení. Požadovat po správních orgánech něco jako „*výpis dopravních nehod v daném úseku a čase*“ není namístě, pokud stěžovatel sám přináší jen domněnku.

pokračování

[11] Poslední námitka se týká možnosti nahlížet do spisu. Magistrát sdělil stěžovateli s měsíčním předstihem, že bude moci od pondělka do čtvrtka daného týdne nahlížet v úředních hodinách do spisu, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí. Vybídl ho také, aby se s úřední osobou předem domluvil na konkrétním termínu. Jak už uvedeno, stěžovatel toho nevyužil. Teď namítá, že lhůta nebyla dostatečná a že nevěděl o možnosti nahlížet do spisu kdykoli, i po právní moci rozhodnutí (§ 38 odst. 1 správního řádu). To ale není chyba magistrátu. Jeho úkolem není popisovat účastníkům obecně jejich práva plynoucí jim ze správního řádu, ale provádět je konkrétními úseky správního řízení a upozorňovat je na ty procesní možnosti, které jsou aktuální v danou chvíli. Stěžovatel však nedal magistrátu nijak najevo, že má o seznámení se spisem zájem ani že mu stanovený termín nevyhovuje. To už správně uvedl krajský soud.

[12] Při odmítnutí pro nepřijatelnost rozhoduje soud o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajskému úřadu, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu